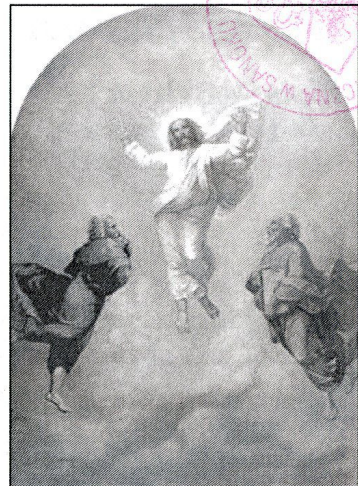

Góra Przemienienia

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Góra Przemienienia nr 07 (339) 14 lutego 2010r.

Kościół dojazdowy w Płowcach

W kim pokładam nadzieję?

Każde działanie człowieka, każda praca, trud, wysiłek ma swój cel. Osiągnięcie jakiegoś celu jest motywem do podejmowania obowiązków, zadań i prac, które sobie wyznaczamy. Takim motywem podstawowym do pracy jest zdobycie środków do życia. Pracuję, aby zarobić na chleb. Uczę się, aby zdobyć dobry zawód, a potem zapracować na życie. Wyjeżdżam za granicę, aby więcej zarobić, aby lepiej mi się powodziło, aby zapewnić przyszłość rodzinie. Potem często człowiek chce jeszcze więcej: aby życie było bardziej dostatnie, aby zapewnić więcej dóbr dla dzieci, lepszy dla nich start. Wiąże się to często z robieniem kariery, nawiązywaniem znajomości, układów, koterii, pięciem się po szczeblach stanowisk. Taka kolejność rzeczy wynika z motywacji zdobywania dóbr ziemskich i ułożenia sobie dostatniego życia.

Czy jednak jest to jedyna motywacja w naszym życiu? Czy to jedyny bodziec do podejmowania trudu? Dlaczego matka czuwa całą noc nad chorym dzieckiem? Dlaczego woziemy chorych po różnych szpitalach, nieraz bardzo daleko, szukając lekarza, który mógłby podjąć się leczenia ciężko chorego pacjenta? Dlaczego pomagamy ludziom, którzy doświadczyli klęsk życiowych – ofiarom wypadków, powodzi, trzęsień ziemi? Bo czujemy potrzebę okazywania miłości. Bo chcemy służyć innym z miłością, pomagać im w dźwiganiu krzyża cierpienia, czynić łatwiejszym trudne życie. Tu więc motywacją jest nie zdobywanie dóbr materialnych, ale miłość. Skąd się wzięło to pragnienie

okazywania miłości? Kto jest źródłem miłości w nas? – to już następne pytanie, na które warto poszukać odpowiedzi.

I wreszcie – jaki jest ostateczny cel naszej egzystencji? Jeżeli zdobywanie dóbr ziemskich – pieniędzy, aby żyć, ale może także większej ilości dóbr, aby się nam dobrze powodziło – to, co wtedy, gdy w życiu coś się nam nie

nadzieję w człowieku i w ciele upatrują swą siłę” (por. Jr 17,5). Ciało to symbol wszystkiego, co ziemskie, doczesne – pieniądze, kariera, dobrobyt, witalność, piękno, zdrowie, sprawność. Można też pokładać ufność w innym człowieku – wyrabiać sobie znajomości, układy; wikłać się w romanse, wolne związki, upojne zauroczenia. Co mówi słowo Boże o takim życiu? „Przeklęty mąż, który pokłada nadzieję w człowieku i który w ciele upatruje swą siłę” (Jr 17,5). Podobnie mówi Pan Jezus: „Biada wam, bogaczom, bo odebraliście już pociechę waszą” (Łk 6,24).

Jaka jest pociecha dla ludzi pokładających nadzieję w materii i człowieku? O, jest tych pociech wiele. Wspaniałe mieszkania, wielkie ogrody, drogie i szybkie samochody, dalekie podróże, wykwintne pożywienie, ekskluzywne kluby, wystawne przyjęcia. Przynajmniej, że może i sami mamy nieraz takie marzenia. Jakie jeszcze to pociechy? Markowe kosmetyki i ubrania, drogie alkohole, odlotowe używki, ekstremalne

doznania, wolność od pruderii, wyuzdany seks bez zobowiązań. Mało? Wystarczająco dużo, ażeby chętnych na to można liczyć na całe pęczki. A gdzie miłość? A gdzie wieczność? Zbawienie?

Nie jest łatwo w labiryncie życia uwolnić się od tych pożądań i namiętności. Wielu ludzi jest uzależnionych alkoholu, seksu, hazardu, nawet ponoć od kupowania. Nie jest łatwo odnaleźć drogę jedyną, która może zaprowadzić nas do celu. Ale właśnie po to mamy rozum i po to Bóg zaszczepił

Quentin Massys, Bankier i jego żona, 1514, Luwr Paryż

uda – gdy zbankrutuje firma, gdy złodziej wszystko ukradnie, zaleje powódź, gdy ulegnę wypadkowi, ciężkiej chorobie? A co wtedy, gdy dobiegać będzie końca moje życie? Czy wtedy będzie jeszcze jakiś cel? Czy będzie miało sens cierpienie, starość, umieranie?

Ludzie, którzy nie uznają Boga dają odpowiedź negatywną na takie pytanie. Wtedy życie już nie ma sensu. Wtedy można je skończyć, nawet sobie odebrać. Można powiedzieć, że to postawa ludzi, którzy „pokładają

w nas pragnienie miłości i wieczności, abyśmy umieli wybierać. I właśnie po to napomina nas i stawia przed nami wymagania, abyśmy je poznali, zrozumieli, przyjęli i zapragnęli według nich żyć.

Człowieka, który nade wszystko liczy się z Bogiem nazywa dzisiaj prorok „błogosławionym”. **„Błogosławiony mąż, który pokłada ufność w Panu i Pan jest jego nadzieją”** (Jr 17,7) **„Jest on jak drzewo zasadzone nad wodą. Nawet, gdy przyjdzie upał, utrzyma zielone liście i będzie wydawać owoce”** (por. Jr 17,8). Zauważmy, czy tak nie jest w naszym życiu? Człowiek zadufany w sobie i pieniądzech kwitnie, gdy wszystko mu się układa i gdy lata służą. Gdy nastąpi jakiś krach wtedy usycha i życie jego jest nie warte niczego. Ten zaś, kto zaufał Panu potrafi przejść przez kryzysy materialne i duchowe. Jego życie owocuje nawet wtedy, gdy jest chory i cierpi, gdy zdradzi go ktoś bliski, gdy starzeje się i umiera. Wtedy owocem jego życia jest miłość ofiarowana Bogu przez przyjęcie krzyża.

Pan Jezus w Ewangelii przypomina o tych niewygodnych zasadach życia dla Boga. Bogactwo, uroda, kariera kończą się i przemijają. Pocięchie

ci ludzie już odebrali, a przyjemność już się skończyła. Ci, którzy zawierzyli Bogu często - po ziemsku - są przegrani. Nieraz brakuje im na zbytki i przyjemności, nieraz płyną z oczu łzy, nieraz doznają odrzucenia, bo nie potrafią przepychać się łokciami w dżungli świata. Ale jeżeli czynią wszystko z miłości Boga i ludzi, ich los się odmieni. Ich życie przecież ma głębszy sens – jest zakorzenione w Bogu, który jest niewyczerpanym strumieniem Miłości. **„Należy do was Królestwo Boże”** (Łk 6,20) – mówi Pan, zapewniając o wiecznej nagrodzie, która się im po prostu należy.

Nie wyciągnijmy jednak zbyt pochopnie wniosku, że praca i ziemski trud jest samym złem. Jest to bowiem oczywista nieprawda. Każdy człowiek jest powołany do pracy i spełnienia się na ziemi. Każdy ma obowiązek pracować i utrzymać swoją rodzinę, zapewnić dzieciom najważniejsze dobra materialne. Ale nie może się to stać jedynym celem, nie może być to „bożek”, któremu oddajemy cześć i chwałę należną samemu Bogu.

Myślę, że warto dziś zapytać – w kim ja pokładam nadzieję? Dla kogo pragnę żyć? Komu chce naprawdę służyć? **„Nie możecie służyć Bogu i**

mamonie” (Mt 6,24) – mówi Jezus w innym miejscu.

Człowiek, który ufa Bogu wie, że jeśli chce być szczęśliwy musi podejmować wysiłki zgodne z Bożymi przykazaniami i nie sprzeciwiające się miłości. Wie, że trzeba szanować cudzą pracę, sprawiedliwie ją wynagradzać, traktować innych z miłością chrześcijańską, kochać i troszczyć się o najbliższych, szanować niedzielę. Człowiek Boży nie może też zapomnieć o modlitwie, która uczy pokory i stawiania siebie samego na właściwym miejscu. Musi wiedzieć, że ziemskie dobra mogą w jednej chwili runąć, rozsypać się jak domek z kart i wtedy pozostanie tylko Bóg. Bo przecież tylko On jest najwyższym dobrem i do Niego zmierza wszystko, co zostało stworzone.

„Pokładam w Panu ufność mą, zawsze ufam Jego słowu” (por. Ps 130,5). Niech słowa psalmu będą zakończeniem tego rozważania. Już wkrótce Wielki Post, który jest czasem pogłębienia naszego przekonania o marności świata i potędze miłości Boga. Niech ten czas zaowocuje wieloma refleksjami i przemianą naszego myślenia, na jeszcze bardziej odpowiadające naszemu powołaniu.

ks. Tomasz Grzywina

Dekalog...

Piąte przykazanie Boże: NIE ZABIJAJ

(ciąg dalszy z poprzedniego numeru)

Sięgnijmy jeszcze po „Ewangelium vitae” Jana Pawła II, w której to encyklice mówi „O wartości i nienaruszalności życia ludzkiego”. Czytam, że człowiek dzisiejszy, nieraz do tego stopnia zagłuszył swoje sumienie, że nie odróżnia dobra od zła. Apelowal Ojciec Święty o odwagę, aby rzeczy nazywać po imieniu, a nie oszukiwać innych i samych siebie. Usuwanie ciąży to nie „zabieg”, ale zabójstwo człowieka nienarodzonego: „Tym, kto zostaje zabity, jest istota ludzka u progu życia, a więc istota najbardziej niewinna (...). Jest ona słaba i bezbronna do tego stopnia, że jest pozbawiona nawet tej znikomej obrony, jaką stanowi dla nowo narodzonego dziecka błagalne

kwilenie i płacz” (n. 58).

Pytał Papież: „Czy jest taka ludzka instancja, czy jest taki parlament, który ma prawo zalegalizować zabójstwo niewinnej i bezbronnej istoty ludzkiej? Który ma prawo powiedzieć „wolno zabijać”, a nawet „trzeba zabijać, tam gdzie trzeba najbardziej chronić i pomagać życiu”.

Jest taka rzeźba Władysława Hasióra (1928 – 1999) z roku 1974 poświęcona wprawdzie Dzieciom Zamojszczyzny, a znajdująca się w Muzeum Tatrzańskim w Zakopanem, zatytułowana „Czarny krajobraz”. Rzeźba to wielce wymowna: dziecięcy wózek wypełniony ziemią, w której wstawione są krzyżki i palące się świece.

To może być także „cmentarz nienarodzonych, cmentarz bezbronnych, których twarzy nie poznała nawet własna matka, godząc się lub ulegając presji, aby im zabrano życie, już były poczęte, rozwijały się pod sercem swych matek, nie przeczuwając śmiertelnego zagrożenia. A kiedy już to zagrożenie stało się faktem, te bezbronne istoty ludzkie usiłowały się bronić. Aparat filmowy utrwalił tę rozpaczliwą obronę nienarodzonego dziecka w łonie matki. Trudno wyobrazić sobie dramat straszliwszy w swej moralnej, ludzkiej wymowie” (Jan Paweł II).

Znany, wstrząsający jest „Pamiętnik dziecka nienarodzonego” czy „Niemy krzyk” i nawrócenie słynnego abor-

cjonisty dr. Natansona, który w końcu stał się gorącym obrońcą życia. Równie wstrząsająca jest piosenka „Protest song”, a która była drukowana w naszej parafialnej gazetce, której fragment zacytuje:

Przecież serce nie z kamienia masz,
Przecież wiesz, co dobre, a co złe,
Nie odbierzesz życia, które dałaś już.

Kościół głosząc prawdę o Bożym miłosierdziu, przypomina jednocześnie, że ci, którzy się tego grzechu dopuszczają, jak i ci, którzy w tym współdziałają przez namawianie, nakłanianie, podlegają specjalnym karom kościelnym. Wszystko to po to, aby ukazać, że życie ludzkie jest czymś wyjątkowym i niepowtarzalnym.

Problemem, który trzeba choćby zarysować, jest eutanazja. Polega ona na łagodnym uśmierceniu osób upośledzonych, umierających, chorych, znajdującej się od długiego czasu w śpiączce. Z punktu nauczania Kościoła jest ona niedopuszczalna. Jest to czyn zbrodniczy. Często, w krajach bogatych, jest to podyktowane wyrachowaniem, ekonomią, egoizmem, bo po co utrzymywać ludzi bezproduktywnych, najlepiej się ich pozbyć. To czyn bardzo niehumanitarny wobec człowieka dotkniętego ciężką, nieuleczalną chorobą, to wręcz czyn miłosierdzia. Jedyne, w wypadkach wyjątkowych, dopuszcza się taką możliwość, aby zaprzestać bardzo kosztownych zabiegów medycznych, ryzykownych, nadzwyczajnych lub niewspółmiernych do spodziewanych rezultatów... Jest to odmowa „uporczywej terapii”. Wiemy jednak, jak świat mocno protestował, przeciwko odmówieniu podawania pożywienia Włoszce będącej od wielu lat w stanie śpiączki. Do tych protestów przyłączył się Kościół. Na temat eutanazji Kościół naucza:

2276 Osoby, których sprawność życiowa jest ograniczona lub osłabiona, domagają się szczególnego szacunku. Chorzy lub upośledzeni powinni być wspierani, by mogli prowadzić, w takiej mierze, w jakiej to możliwe, normalne życie.

2277 Eutanazja bezpośrednia, niezależnie od motywów i środków, polega na położeniu kresu życiu osób upośledzonych, chorych lub umierają-

cych. Jest ona moralnie niedopuszczalna.

W ten sposób działanie lub zaniechanie działania, które samo w sobie lub w zamierzeniu zadaje śmierć, by zlikwidować ból, stanowi zabójstwo głęboko sprzeczne z godnością osoby ludzkiej i z poszanowaniem Boga żywego, jej Stwórcy. Błąd w ocenie, w który można popaść w dobrej wierze, nie zmienia natury tego zbrodniczego czynu, który zawsze należy potępić i wykluczyć.

2278 Zaprzestanie zabiegów medycznych kosztownych, ryzykownych, nadzwyczajnych lub niewspółmiernych do spodziewanych rezultatów może być uprawnione. Jest to odmowa „uporczywej terapii”. Nie zamierza się w ten sposób zadawać śmierci; przyjmuje się, że w tym przypadku nie można jej przeszkodzić. Decyzje powinny być podjęte przez pacjenta, jeśli ma do tego kompetencje i jest do tego zdolny; w przeciwnym razie - przez osoby uprawnione, zawsze z poszanowaniem rozumnej woli i słusznych interesów pacjenta.

2279 Nawet jeśli śmierć jest uważana za nieuchronną, zwykłe zabiegi przysługujące osobie chorej nie mogą być w sposób uprawniony przerywane. Stosowanie środków przeciwbólowych, by ulżyć cierpieniom umierającego, nawet za cenę skrócenia jego życia, może być moralnie zgodne z ludzką godnością, jeżeli śmierć nie jest zamierzona ani jako cel, ani jako środek, lecz jedynie przewidywana i tolerowana jako nieunikniona. Opieka paliatywna stanowi pierwszorzędą postać bezinteresownej miłości. Z tego tytułu powinna być popierana.

Grzechem przeciwko piątemu Przykazaniu jest samobójstwo. KKK naucza: **2280** Każdy jest odpowiedzialny przed Bogiem za swoje życie, które od Niego otrzymał. Bóg pozostaje najwyższym Panem życia. Jesteśmy obowiązani przyjmując je z wdzięcznością i chronić je ze względu na Jego cześć i dla zbawienia naszych dusz. Jesteśmy zarządcami, a nie właścicielami życia, które Bóg nam powierzył. Nie rozporządzamy nim.

2281 Samobójstwo zaprzecza naturalnemu dążeniu istoty ludzkiej do zachowania i przedłużenia swojego życia. Pozostaje ono w głębokiej sprzeczności z należytą miłością siebie. Jest także zniewagą miłości bliźniego, ponieważ w sposób nieuzasadniony zrywa więzy solidarności ze społecznością rodzinną, narodową i ludzką, wobec których mamy zobowiązania. Samobójstwo sprzeciwia się miłości Boga żywego.

2282 Samobójstwo popełnione z zamiarem dania „przykładu”, zwłaszcza ludziom młodym, nabiera dodatkowo ciężaru zgorznienia. Dobrowolne współdziałanie w samobójstwie jest sprzeczne z prawem moralnym. Ciężkie zaburzenia psychiczne, strach lub poważna obawa przed próbą, cierpieniem lub torturami mogą zmniejszyć odpowiedzialność samobójcy.

2283 Nie powinno się tracić nadziei dotyczącej wiecznego zbawienia osób, które odebrały sobie życie. Bóg, w sobie wiadomy sposób, może dać im możliwość zbawiennego żalu. Kościół modli się za ludzi, którzy odebrali sobie życie.

Praktykuje się **Duchową Adopcję**

Dziecka Poczętego. Jest to postanowienie, że od konkretnego dnia „biore w duchową adopcję jedno dziecko, którego imię jedynie Bogu jest wiadome, aby przez 9 miesięcy każdego dnia modlić się o uratowanie jego życia oraz o sprawiedliwe i prawe życie po urodzeniu”.

Jakie z tego wynikają zobowiązania?

- codzienna modlitwa znajdująca się w tej ulotce „Duchowa Adopcja. Pani Zagórska Matka Nowego Życia;
- dziesiątek różańca;
- dobrowolne postanowienie.

Przy tej okazji można się także podjąć modlitwy w **intencji małżeństwa zagrożonego rozbiem**. Krucjata modlitwy „ma na celu ratowanie zagrożonych rozbiem sakramentalnych związków małżeńskich. Przystępujący do niej zobowiązuje się do codziennej modlitwy w ciągu 6 miesięcy w intencji jednego zagrożonego małżeństwa”

Jakie z tego wynikają zobowiązania?

- codzienne odmówienie modlitwy w intencji małżeństwa zagrożonego rozbiem;
- codzienne odmówienie jednej tajemnicy różańca;
- częsta Komunia święta w intencji tego małżeństwa;
- dodatkowa dobrowolna ofiara.

W zakres V przykazania Bożego wchodzi problematyka związana z poszanowaniem duszy drugiego człowieka, odpowiedzialności za jego zbawienie. Chodzi to także o pewnego rodzaju deprawację człowieka czyli zgorzenie, które tak mocno napiętnował Chrystus. Mówił, że gorszycielowi byłoby lepiej, gdyby mu przywiązano kamień młyński do szyi i zatopiono w głębokościach (por. Mt 18,6). Grzech deprawacji, to grzech zgorzenia. Gorszyć kogoś, to psuć go przez swoje słowa lub czyny, aby doprowadzić go do grzechu ciężkiego. Mówi się o tzw. grzechach cudzych.

1. Grzech nakazywać.
2. Do grzechu radzić.
3. Na grzech zezwalać.
4. Do grzechu pobudzać.
5. Grzech pochwalać.
6. Na grzech drugiego milczeć.
7. Grzechu nie karać.
8. Do grzechu dopomagać.
9. Grzechu innych bronić.

W zakres tego przykazania wchodzi także: chuligańskie wybryki, gniew, nienawiść, przekleństwa, przewziska, złośliwość, mściwość, zawziętość.

Gorszyć bliźniego (KKK 2284-2287) – człowieka mogą instytucje, lokale rozrywkowe, ci, którzy wydają różnego rodzaju przepisy sprzeczne z przykazaniami Bożymi czy prawem naturalnym. Grzechem przeciwko temu przykazaniu są różne oszustwa finansowe, manipulowanie opinią publiczną, pobudzaniem kogoś do gniewu. Wiele zgorzenia sięją dzisiejsze środki masowego przekazu: radio, telewizja, prasa, filmy, różnego typu kolorowe magazyny. To powoduje rozchwianie zasad moralnych, rozluźnienie obyczajów, a w konsekwencji prowadzi do deprawacji człowieka, degradacji jego człowieczeństwa.

Nie zabijaj – znaczy także szanuj życie i zdrowie fizyczne swoje i bliźnich (KKK 2288-2291). Grzeszy w tym zakresie ten, kto lekkomyślnie naraża swoje życie, np. przez manipulowanie niewypałami, bronią, nieprzestrzeganiem przepisów bhp, brakiem ostrożności w miejscach kąpielowych, w górach, okaleczaniem siebie, nieprzestrzeganiem przepisów drogowych, jazdę po pijanemu. Mówimy, że życie i zdrowie, to skarb największy. Jan Kochanowski pisał: „Szlachetne zdrowie, nikt się nie dowie, jako smakujesz, aż się zepsujesz”. Nie wolno narażać się na utratę zdrowia czy życia. Widziałem kiedyś taki napis: Pamiętaj, że urodziłeś się bez części zamiennych”. Sprawności fizycznej sprzyja dobrze pojęty sport, jeśli nie niszczy zdrowia. Czasem, jak słyszymy, czytamy, sportowcy biorą środki dopingujące, które niszczą zdrowie, choć przyczyniają się do osiągnięcia wysokich wyników sportowych. Sport nie może prowadzić też do kultu ciała.

Piąte przykazanie Boże zachęca do umiarkowania w dziedzinie pożywienia, alkoholu, tytoniu i leków (KKK 2288-2291). Słymiemy w świecie z gościnności, uczt, przyjęć i balów. Tak jest już od wieków. Łukasz Gołębiowski pisał, że gościnność wyszliśmy z mlekiem matki. Opisuje tę staropolską gościnność, o które dziś nawet pojęcia nie mamy, jak ona wyglądała. W czasach saskich krążyło powiedzenie: „Za króla Sasa, jedz, pij i popuszczaj pasa”. Na takich przyjęciach, gości-

nach, dochodziło do wielu uciech i nadużyć, kiedy to obficie podawany alkohol powodował brak opanowania. Bywało, że na takich ucztach objadano się i upijano. Kupiec wschodni, Lipoman, w roku 1575 pisał: „Polacy skłonni do napojów, wymawiać się od kielicha niegrzecznie. Są miejsca, gdzie za odmówieniem zdrowia porywają się do szabel i rąbią”.

W czasach dzisiejszych nikt z szablą nie chodzi na przyjęcia, ale pozostał nam brzydki nawyk namawiania do picia, co prowadzi do rozpijanania narodu, a okazji ku temu nie brakuje, mimo, że jest tylu bezrobotnych czy na zasiłku. Alkohol zrujnował już życie niejednego człowieka, przyczynił się do rozbitcia niejednej rodziny, niejednej tragedii, wycisnął niejedną łzę, ale to ostrzeżenie mało kto bierze poważnie. A iluż jest takich, co rozpijają naród!

Jak łatwy jest dostęp do alkoholu! Podobnie ma się sprawa z nadmiernym paleniem papierosów. Mówi się tyle o ochronie środowiska, nawet na dworcach czy peronach nie wszędzie można palić. Nikotyna niszczy zdrowie własne i cudze, kiedy przychodzi nam przebywać w zadymionych pomieszczeniach. Nikotyna niszczy zdrowie, „zabija” człowieka”.

Bardzo szkodliwe jest używanie narkotyków (KKK 2291). Obserwuje się jakieś niepokojące zjawisko, kiedy to określone środowiska, o określonych poglądach, dopuszczają używania tzw. narkotyków miękkich, których używanie prowadzi do uzależnienia. Bywa, że narkoman jest tylko strzępem człowieka, który przedwcześnie kończy swoje życie. Jest to problem bardzo poważny. Poważnie grzeszą ci, którzy trudnią się nielegalną produkcją narkotyków, niekontrolowanym przemysłem narkotycznym, rozpowszechnianiem ich wśród dzieci i młodzieży. U nas nie bez winy są plantatorzy maku jeśli uprawiają go nielegalnie.

Niebezpiecznym zjawiskiem jest uzależnienie się od leków, kiedy to przy najmniejszej niedyspozycji szczególnie przewrażliwieni na punkcie swojego zdrowia sięgają po leki, korzystają nie tylko z porady lekarskiej, ale różnego rodzaju „domowych lekarzy”, gdyż podobno na chorobach wszyscy się znają i mają gotowe recepty na ich opanowanie.

ks. Andrzej Skiba

Byliśmy najlepsi w dekanacie...

W dniu **30 stycznia 2010** w hali sportowej w Niebieszczanach odbył się Dekanalny Turniej Liturgicznej Służby Ołtarza w Piłce Halowej, zorganizowany przez dekanalnego opiekuna lektorów i ministrantów ks. Adama Mazurka. W turnieju udział brało 10 drużyn lektorów i ministrantów z pięciu parafii dekanatu Sanok I (Sanok Fara, Sanok Franciszkanie, Sanok Dąbrówka, Nowotaniec, Bukowsko). Turniej podzielony został na dwie grupy wiekowe - młodszą (Szkoła Podstawowa) oraz Starszą (Gimnazjum).

Obie grupy ministrantów naszej parafii po zaciętej walce zwyciężyły turniej jednocześnie awansując do następnego archidiecezjalnego etapu, który już po feriach odbędzie się w Średniej Wsi. Starsza drużyna ministrantów sanockiej Fary zdobyła komplet punktów oraz 5 bramek. Najlepszym meczem był pojedynek między drużynami LSO Sanok Fara – LSO Sanok Dąbrówka, który zakończył się wynikiem 2:1, chociaż „Fara” przegrywała do przerwy jedną bramką. Najskuteczniejszym napastnikiem drużyny naszej parafii okazał się Gabriel Gierula, który zdobył hat-tricka, po jednej bramce zdobyli: Mateusz Kot oraz Daniel Strzyżowski. Drużyna naszej parafii wystąpiła w składzie: Krzysztof Zubik (bramkarz), Tomasz Micek, Jakub Kątski, Daniel Strzyżowski, Mateusz Kot, Krzysztof Dziadosz, Gabriel Gierula

Grupa Starsza (Gimnazjum)

a. Eliminacje

LSO Sanok Franciszkanie – LSO Sanok Fara 0:1 (0:1)

LSO Nowotaniec – LSO Bukowsko 1:0 (0:0)

LSO Sanok Dąbrówka – wolny los

b. Turniej

LSO Sanok Fara – LSO Nowotaniec 2:0

LSO Sanok Fara – LSO Sanok Dąbrówka 2:1

LSO Nowotaniec – LSO Sanok Dąbrówka 0:0 (pd. k. 5-6)

Tabela Końcowa – grupa starsza (Gimnazjum)				
l.p.	Drużyna	M	Pkt.	Bramki
1	LSO Sanok Fara	2	6	5-1 (4)
2	LSO Sanok Dąbrówka	2	3	1-2 (-1)
3	LSO Nowotaniec	2	0	1-2 (-1)
4	LSO Bukowsko	2	0	2-1 (1)
5	LSO Sanok Franciszkanie	2	0	0-3 (-3)

Emocji także nie zabrakło w młodszej grupie Turnieju Piłki Halowej, gdzie młodzi ministranci naszej parafii także zapewnili sobie awans do kolejnego etapu eliminując drużyny z Sanoka (Franciszkanie, Dąbrówka) oraz Bukowska. Bilans meczowy to jedno zwycięstwo oraz jeden cenny remis. Cztery bramki strzelił Michał Gabrychowicz, zaś jedną mniej zdobył Paweł Indyk (3 bramki). Młodsza drużyna naszej parafii wystąpiła w składzie: Bartosz Gabrychowicz (BR), Rafał Mokrzycki, Szymon Dziebko, Michał Gabrychowicz, Łukasz Indyk, Hubert Mokrzycki, Jakub Mokrzycki, Paweł Indyk, Mateusz Brewczak, Radosław Romańczyk.

Grupa Młodsza (Szkoła Podstawowa)

a. Eliminacje

LSO Sanok Franciszkanie – LSO Sanok Fara 0:4 (0:2)

LSO Nowotaniec – LSO Sanok Dąbrówka 0:4 (0:1)

LSO Bukowsko – wolny los

b. Turniej

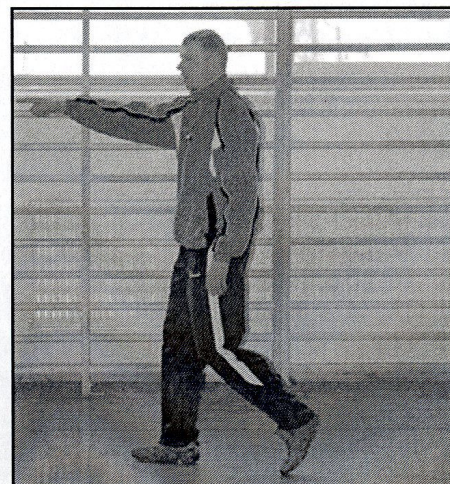
LSO Sanok Fara – LSO Sanok Dąbrówka 1:1

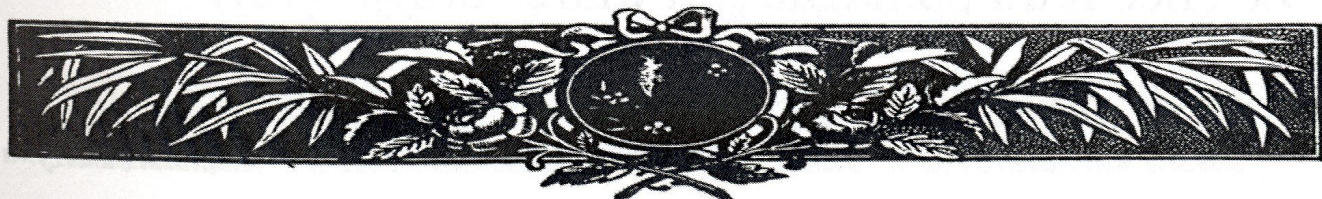
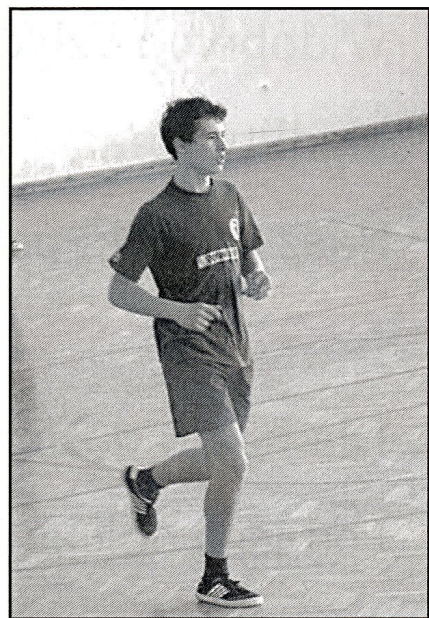
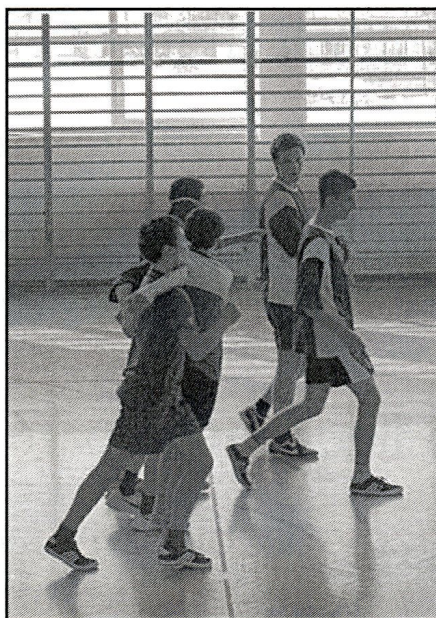
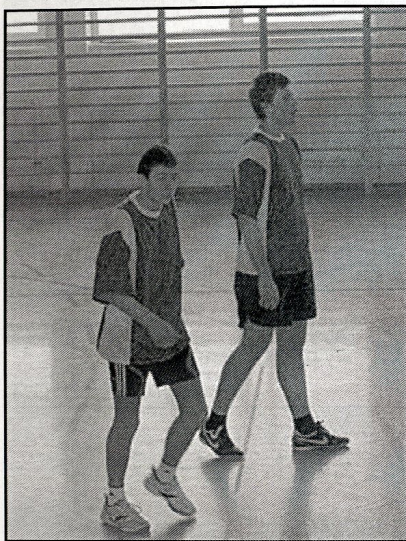
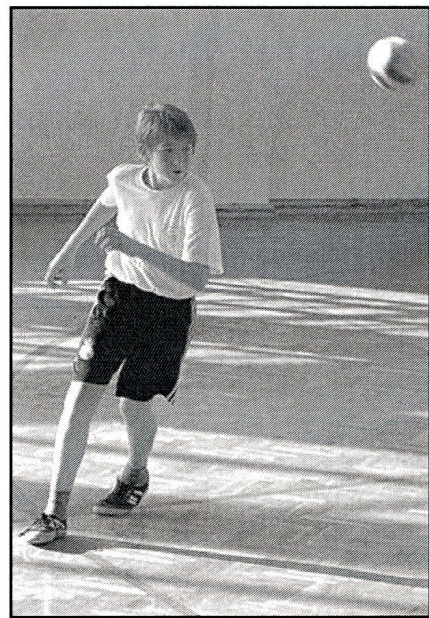
LSO Sanok Fara – LSO Bukowsko 2:0

LSO Sanok Dąbrówka – LSO Bukowsko 1:1

Tabela Końcowa – grupa młodszą (Szkoła Podstawowa)				
l.p.	drużyna	M	Pkt.	bramki
1	LSO Sanok Fara	2	4	7-1 (6)
2	LSO Sanok Dąbrówka	2	2	6-2 (4)
3	LSO Bukowsko	2	1	1-3 (-2)
4	LSO Nowotaniec	2	0	1-4 (-3)
5	LSO Sanok Franciszkanie	2	0	0-5 (-5)

Jakub Radożycki

Konkurs religijny dla Szkół Podstawowych

9 lutego 2010 roku w parafii Chrystusa Króla odbył się drugi etap konkursu religijnego dla uczniów szkół podstawowych, opartego na tematyce ewangelii św. Marka i Łukasza.

W intelektualnych zmaganiach wzięło udział 15 uczniów reprezentujących 5 szkół naszego dekanatu Sanok I, w tym trzysobowa reprezentacja Szkoły Podstawowej nr 2 imienia św. Kingi w składzie: Bartosz Kątski, Konrad Piotrowski, Szymon Januszczyk.

Pytania konkursowe, przygotowane w formie testu przez Wydział Katechetyczny Kurii Metropolitalnej w Przemyślu były bardzo trudne, jednak wielu uczniów doskonale sobie poradziło z odpowiedziami. Pierwsze miejsce zajęła Ewa Hnat ze SP nr 1 zdobywając 86 punktów na 97 możliwych. Drugie miejsce zajął Bartosz Kątski ze SP nr 2 im. św. Kingi (76 pkt.), a trzecie Monika Lenart ze SP nr 4 (69 pkt.).

Dobry wynik osiągnęli także pozostali nasi reprezentanci – Konrad Piotrowski zdobył 63 pkt. a Szymon Januszczyk 61 pkt. Trójka dzieci, która osiągnęła najlepszy wynik, będzie

reprezentować nasz dekanat w finale diecezjalnym w Dubiecku 25 maja br. Gratulujemy wszystkim uczestnikom zdobytej wiedzy biblijnej, a laureatom życzymy powodzenia w finale.

ks. Tomasz Grzywna

Nasz patron

Dobrze mieć patrona, szczególnie świętego.

W dobrych i złych chwilach modlić się do niego.

Modlitwy nasze wspiera, pomniejsza nam troski

Nasz sanocki patron, ksiądz Zygmunt Gorazdowski.

Dla nas radość wielka, że nam patronuje.

Pod jego opieką każdy bezpieczny się czuje.

Że chce nam pomagać „na wiarę” przyjmijmy.

Kultem go obdarzmy, zawsze bardzo czcimy.

Kazimierz Zarzyka

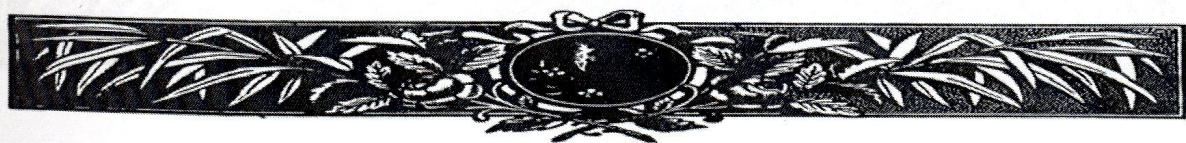
Litania do św. Patrona Zygmunta Gorazdowskiego

Patronie nasz, zechciej wysłuchać modlitwy nasze i zanieść je do Boga, a swoim wstawiennictwem wspomagaj nasze prośby.

- Patronie, którego życie było drogą do świętości - Módl się za nami
- Patronie, któryś przez chrzest święty został chrześcijaninem – Módl...
- Patronie, któryś przyjmował komunię św., aby Bóg był z tobą – Módl...
- Patronie, któryś przez obcowanie i uwielbianie Boga w komunii św. Otwierał drogę do nieba – Módl...
- Patronie, któryś przez inne sakramenty święte umacniał się i przybliżał do Boga – Módl...
- Patronie, któryś spełniając wolę Bożą kapłanem został – Módl...
- Patronie, któryś przez kapłaństwo swoje służył bliźnim – Módl...
- Patronie, któryś przez słowo Boże wiarę umacniał – Módl...
- Patronie, któryś przez życie według przykazań ciągle lepiej poznawał Boga – Módl...
- Patronie, któryś przez posty i umartwienia lepiej poznawał wartość cierpienia – Módl...
- Patronie, któryś pomagając biednym i potrzebującym widział w nich Chrystusa – Módl...
- Patronie, któryś życie swoje ciągle modlitwą uświęcał – Módl...
- Patronie, któryś bliźnich swoich miłował – Módl...
- Patronie, któryś przez życie swoje dawał przykład jak dążyć do świętości – Módl...
- Patronie, któregośmy za swojego patrona obrali – Módl...

Panie Boże prosimy, racz wysłuchać modlitwy nasze, które za pośrednictwem patrona naszego do Ciebie kierujemy – Amen.

Kazimierz Zarzyka

METROPOLITA PRZEMYSKI
Arcybiskup Józef Michalik
 Plac Katedralny 4
 tel. 016 678 74 60; fax. 016 678 26 74
PL 37-700 PRZEMYSŁ

Przemyśl, 29 stycznia 2010 r.

L. dz. 182/1457/2010

KOMUNIKAT DUSZPASTERSKI
 z okazji 43 Tygodnia Modlitw o Trzeźwość Narodu
 14 - 20 lutego 2010 r

Zbliża się Wielki Post, okres zadumy nad naszym chrześcijańskim powołaniem. W Środę Popielcową usłyszemy słowa Chrystusa: *Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię*. Istnieje potrzeba szczególnego nawrócenia w dziedzinie trzeźwości, bo ciągle wzrasta ilość osób uzależnionych od alkoholu.

W Ślubowaniach Jasnogórskich zapewnialiśmy Matkę Najświętszą: *Królowo Polski przyrzekamy wypowiedzieć walkę naszym wadom narodowym. Przyrzekamy wypowiedzieć walkę pijaństwu i rozwiązłości*. Trzeba nam zrobić rachunek sumienia.

Zadania do wypełnienia w Wielkim Poście:

1. W każdej parafii należy przeprowadzić Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu, korzystając z otrzymanych materiałów.
2. Należy uwzględnić tematykę trzeźwościową w katechezach dla wszystkich szkół.
3. Należy udostępnić teksty przyrzeczeń abstynenckich i zachęcić do podpisania zobowiązań.
4. Osobom mającym problem z alkoholem i ich rodzinom zaproponować rekolekcje ORDW /Oaza Rekolekcyjna Diakonii Wyzwolenia/ przy parafii pw. *Świętej Trójcy* w Przemyślu.

Na ofiarną pracę z serca błogosławię

Ks. *Bogdan Rajnoch*
 Kanclerz Kurii

Józef Michalik + Józef Michalik
 ARCYBISKUP METROPOLITA PRZEMYSKI

MINI-SKANSEN sakralny

Leży przy drodze z Leska do Myczkowiec po lewej stronie.
W parku niedużym (jest parking, mini zoo i konie).
Regionalny Mini-skansen Sakralny – tak to nazwałem.
Przyznam, że kilkakrotnie już go odwiedzałem.

Na powierzchni arów chyba kilkunastu –
Panuje przyjemny, wyjątkowy nastrój.
Po wejściu słychać ciche śpiewy chórów cerkiewnych,
Co wpływa bardzo relaksująco i kojąco na nerwy.
Miejsce usiane sztucznymi pagórkami,
Które są wypełnieniem między chodnikami.

Widzę małe pagórki z kamieni uczynione.
Na nich miniatury cerkwi i kościołów położone.
Dość wiernie w skali 1 do 50 wykonane,
Są w skrócie na tabliczkach opisane.

Są z naszego regionu, obiekty tu się znajdujące.
Z dużego obszaru, do Słowacji sięgające.
Na ławce siedząc, słucham śpiewów kojących,
Tak przyjemnie moje uszy głaszczących.

Kojarzę niektórych obiektów ich duże odpowiedniki.
Widziane w plenerze, o których piszą przewodniki.
Również widziane w skansenie w Sanoku,
Gdzie bywam co najmniej kilka razy w roku.

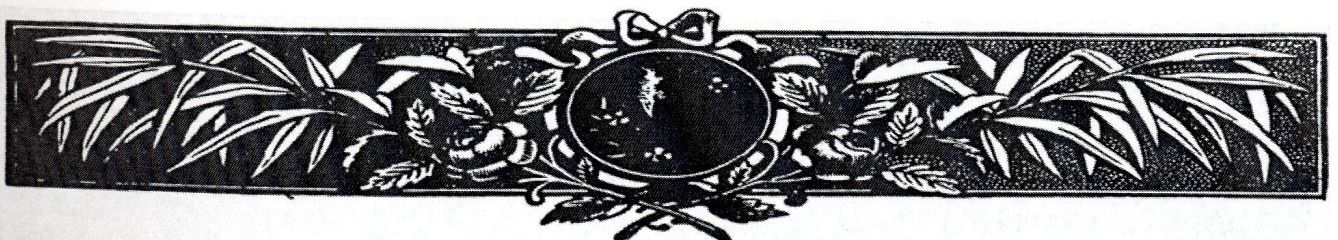
Na przykład cerkiew w Uluczu, bardzo zabytek ceniony –
Na liście światowego dziedzictwa został umieszczony.
Nie jest ona wprawdzie w skansenie,
Lecz na swoim (na górze) terenie.

Kiedy tych pięknych pieśni słuchałem –
Wcześniej odwiedzone cerkwie wspominałem.
Te modlitewne pieśni do Boga zanoszone –
Czyniły te wspomnienia bardziej urealnione.

Są też kościoły katolickie, których tutaj wiele,
W większości czynne, do których wierni idą w niedziele.
Swoją specyfikę regionu także mają
I pewnych prawideł architektury przestrzegają.

Polecam to miejsce jako godne odwiedzenia –
Dla ciekawej ekspozycji, relaksu, wyciszenia.

Kazimierz Zarzyka

BURZA- wiatr

Co to jest wiatr? To ruch powietrza tak właśnie jest nazwany.
Choć sam niewidoczny – po jego „dziełach” jest oceniany.
Ma z sobą ciśnienie, wilgotność i temperaturę.
Sprawia, że te parametry idą w dół lub w górę.

Jego możliwości to rozpiętość bardzo dużej skali.
Od słabiutkiego aż do mocarza, który drzewa wali.
Ma naturę żywiołu, jest więc ciągle nieujarzmiony.
Często w swej mocy bywa przez ludzi niedoceniony.

Dziś wcześniej był słabo wyczuwalny, jakby go nie było.
Teraz on zaczyna dmuchać z rosnącą wciąż siłą.
Znak to, że dziś w przyrodzie coś nowego się szykuje.
Wiatr rosnący niechybnie zmiany w przyrodzie zwiastuje.

Już coś się dzieje, jeszcze ciepły coraz mocniej powiewa.
Już coraz bardziej, szerzej kołyszą się trawy i drzewa.
Już wplata chłodne kosmyki wiejące z innej strony.
Już coraz szybsze swe tańce wiruje – rozochocony.

Coraz głośniej do tańca pioruny mu akompaniują.
Coraz groźniejszym, gromkim głosem wszystkim burzę zwiastują.
Coraz mocniej więc on wieje, by się do nich dostosować.
Coraz bardziej się wysila – chce nad burzą zapanować.

Mocniej na wszystko napiera, ze wszystkim chce się siłować.
Mocniej w szczeliny się wdziera, co się da – chce zrujnować.
Mocniej huczy i śwista jak muzyk w orkiestrze burzy.
Mocniej wszystkim chce pomiatać, udowodnić – „jestem duży”.

Wieje. Naturę ma taką, że nie może w miejscu stać.
Wieje, by wszędzie pokazać jak jest silny – swój pokaz dać.
Wieje, bo chyba najbardziej ruch kocha i być chce wszędzie.
Wieje, by być tam, gdzie teraz nie jest, a na pewno będzie.

Wiatr, jako żywioł najważniejszy, żywiołom przewodniczy.
Wiatr zawsze niestrudzony, w burzy chętnie uczestniczy.
Wiatr nieujarzmiony, nie da się zamknąć w żadnej skrzyni.
Wiatr - tak dużo dobrego, ale i złego czasem czyni.

Przyszędł podstępnie, wnet rosnąc w siłę niepostrzeżenie.
Odszedł pozostawiając dowody swej siły – zniszczenie...

Kazimierz Zarzyka

Teksty Mszy świętych do osobistych refleksji

Poniedziałek: Jk 1,1-11;Ps 119;Mk 8, 11-13

Wtorek: Jk 1, 12-18;Ps 94;Mk 8, 14-21

Środa: Jl 2,12-18;Ps 51; 2Kor 5, 20-6,3; Mt 6, 1-6.16-18

Czwartek: Pwt 30, 15-20;Ps 1; Łk 9, 22-25

Piątek: Iz 58, 1-9;Ps 51;Mt 9, 14-15

Sobota: Iz 58, 9b-14;Ps 86;Łk 5, 27-32

Niedziela: Rdz 15,5-12,17-18;Ps 27;Flp 3,17-4,1 lub Flp 3,20-4,1

Gimnazjum nr 2 im. Królowej Zofii w Sanoku
38-500 SANOK, ul. Jana III Sobieskiego 5
tel: (013) 463 05 38 tel/ fax (013) 463 27 52

e-mail: g2zofia@gmail.com www.gimnazjum2.sanok.prox.pl

Nasz znak:
G-2/ 420 /1/30/2010

Data:
Sanok, 9 .02.2010 r.

Ksiądz Dziekan

dr Andrzej Skiba

Dyrektor Gimnazjum nr 2 im. Królowej Zofii w Sanoku zwraca się z uprzejmą prośbą o odczytanie w ramach ogłoszeń parafialnych komunikatu o następującej treści:

„Dyrektor Gimnazjum nr 2 im. Królowej Zofii w Sanoku ul. Jana III Sobieskiego 5 ogłasza zapisy uczniów do klas pierwszych na rok szkolny 2010/2011 – w tym do jednego oddziału z rozszerzonym programem z języka angielskiego.

Druki podań do pobrania w sekretariacie lub ze strony internetowej szkoły.

Termin składania podań do 23 kwietnia 2010 r.”

J. Wyszczepaniak
Anna Třebenda

Możesz wpłacić 1 % swojego podatku na rzecz organizacji pożytku publicznego

MY JESTEŚMY TAKĄ ORGANIZACJĄ !

Naszym celem jest troska o dobro polskich rodzin

Modlimy się w naszych parafiach

Organizujemy pielgrzymki do sanktuariów

Otaczamy pomocą rodziny znajdujące się w trudnej sytuacji

Prowadzimy:

Katolicki Ośrodek Adopcyjno-Opiekuńczy w Krośnie

Studium Życia Rodzinnego w Przemyślu

Świetlice socjoterapeutyczne dla dzieci w Przemyślu i Jarosławiu

Przedszkole katolickie w Przemyślu

Bar "św. Marta" z tanimi posiłkami dla osób ubogich

Możesz wesprzeć naszą działalność wpisując
w odpowiednim miejscu w PIT następujące dane:

- 1) Stowarzyszenie Rodzin Katolickich Archidiecezji Przemyskiej
- 2) KRS - 0000071770

Stowarzyszenie Rodzin Katolickich Archidiecezji Przemyskiej im. św. Józefa Sebastiana Pelczara Biskupa

37-700 Przemyśl, ul. Klasztorna 1, tel. (016) 677 90 00

e-mail: srkap@wp.pl www.insoft.net.pl/srkap

Konto: 73 1930 1318 2740 0716 7814 0001

Bank Polskiej Spółdzielczości S.A. w Warszawie Oddział w Przemyślu

Intencje w tygodniu Od 15 do 22.02.2010r.

Poniedziałek – 15.02

6.30 + Tadeusz (greg.)

7.00 + Zofia (greg.)

7.30 + Marian Wesołkin od rodziny z Krościenka Wyżnego

18.00 int. grupy św. O. Pio

Wtorek – 16.02

6.30 + Jadwiga Burnatowska 5 r. śm.

7.00 + Emil, Marianna, Adam

7.30 + Tadeusz (greg.)

18.00 + Zofia (greg.)

Środa – 17.02 Środa Popielcowa

6.30 + Zofia (greg.)

8.00 + Władysława (f)

9.30 + Krystyna Malec od studentów Uniwersytetu III Wieku

11.00 + Franciszek

17.00 dziękczynna w 95. rocznicę urodzin z prośbą o zdrowie i błogosławieństwo Boże dla Mieczysława

18.30 + Tadeusz (greg.)

Czwartek - 18.02

6.30 o błogosławieństwo Boże dla Dawida

7.00 + Tadeusz (greg.)

7.30 + Zofia (greg.)

18.00 dziękczynna w 39 rocznicę ślubu z prośbą o błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Boże dla rodziny

Piątek – 19.02

6.30 + Zofia Gadomska 25 r. śm.

7.00 + Tadeusz (greg.)

7.30 + Zofia (greg.)

18.00 o błogosławieństwo Boże na dalsze lata życia

Sobota – 20.02

6.30 + Tadeusz (greg.)

7.00 + Maria i Eliaszy Strojni

7.30 + Marian 2 r, śm.

18.00 + Zofia (greg.)

Niedziela – 21.02

6.30 + Maria Zachuta

8.00 + Paulina i Jan

9.30 + Tadeusz (greg.)

11.00 za parafian

12.30 + Kazimierz Szczerba

16.00 + Zofia

18.00 + Stefania i Władysław Dutkowsy

Ogłoszenia duszpasterskie.

1. Zapraszamy dziś, na godzinę 17.30, na nabożeństwo różańcowe.

2. Dziś rozpoczyna się Tydzień Trzeźwości pod hasłem: „**ABSTYNENCJA DAREM MIŁOŚCI**”. „Alkoholizm należy dzisiaj do największych zagrożeń moralnych naszego społeczeństwa. Już od 43 lat przeżywając na początku Wielkiego Postu Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu, uświadamiamy sobie naszą odpowiedzialność za zabawienie sióstr i braci uzależnionych od alkoholu” – czytamy w materiałach na ten Tydzień. Wiemy, jak wielkim problemem jest pijaństwo, a tym samym niszczenie człowieka, jego życia. Apelujemy o trzeźwość, abstinencję, zrozumienie dla tej poważnej sprawy. Szczególnie niebezpieczne jest rozpijanie dzieci i młodzieży, co prowadzi do uzależnienia. Konsekwencje tego zniewolenia stają się przyczyną wielu dramatów rodzinnych, małżeńskich i osobistych. Zachęcamy do przeżywania czasu Wielkiego Postu w trzeźwości, bez używania alkoholu. Zachęcamy do zapisywania się do Księgi Abstynencji. W naszej gazecie umieściliśmy terminarz rekolekcji, które mogą być bardzo przydatne dla osób dotkniętych „problemem uzależnienia, a także ich rodziny i bliskich, oraz wszystkich, którzy chcą żyć w prawdzie i swoją wolnością służyć innym”. Jest także Komunikat Duszpasterski naszego Księdza Arcybiskupa.

3. Dziś także przypada rocznica śmierci Służebnicy Bożej **Anny Jenke**. Jest Patronką Medycznej Szkoły Policealnej w naszym mieście. Na stronie internetowej tej szkoły czytamy: „Anna Jenke będąca patronką szkoły, urodziła się 3 kwietnia 1921 roku w Błazowej koło Rzeszowa. Od siódmego roku życia zamieszkała w Jarosławiu wraz z rodzicami. Uczęszczała do prywatnego Gimnazjum a następnie do Liceum Sióstr Niepokalanek. Swoją edukację zakończyła zdaniem matury. W czasie wojny i okupacji była zaangażowana w konspiracji, brała udział w tajnym nauczaniu, była też organizatorką akcji „kromka chleba” dla dzieci najbiedniejszych. W 1945 roku wyjechała do Krakowa na Uniwersytet Jagielloński aby studiować na Wydziale Humani-

styki filologię polską. Studia ukończyła w 1950 roku uzyskując stopień magistra filologii polskiej. Od 1950 roku pracowała w Liceum dla Wychowawczyń Przedszkola a następnie w Liceum Sztuk Plastycznych w Jarosławiu. Szczególną troską otaczała zaniedbaną młodzież i dzieci ulicy. Opiekowała się ludźmi biednymi, chorymi i samotnymi. Zmarła na chorobę nowotworową - 15 lutego 1976 roku”. Jest kandydatką na ołtarze. Modlić się będziemy o jej beatyfikację.

4. W tym tygodniu przypada już **ŚRODA POPIELCOWA**. Wraz z tym dniem rozpoczyna się także czterdziestodniowy okres Wielkiego Postu, w którym przez modlitwę, pokutne uczynki i czynną miłość bliźniego, będziemy się przygotowywać do Świąt Wielkanocnych. Okres Wielkiego Postu ma charakter chrzcielny i pokutny, dlatego w tym czasie modlimy się za tych, którzy przygotowują się do chrztu oraz za nas, ochrzczonych, aby przypomnieć sobie zobowiązania do jakich zobowiązaliśmy się przez naszych rodziców i chrzestnych. Dziękujemy także za łaskę wiary i modlimy się o jej pomnożenie i umocnienie. W Środę Popielcową Msze święte połączone z posypaniem głów popiołem, celebrować będziemy w następujących godzinach: 6.30; 8.00; 9.30; 11.00 oraz po południu o godz.: 17.00 i 18.30. Po Mszy świętej o godzinie 11.00 rozpocznie się adoracja Najświętszego Sakramentu, która trwać będzie do godziny 17.00. Zachęcamy i zapraszamy do trwania przed Najświętszym Sakramentem, aby uprosić łaskę dobrego przeżycia Wielkiego Postu, aby Boga uwielbiać, adorować, dziękować za wszelkie dobrodziejstwa i przepraszać za grzechy. Nowennę do Matki Bożej Nieustającej Pomocy rozpoczniemy o 16.40.

5. W Stróżach Mszę świętą odprawimy o godzinie 16.00, zaś w Płowcach o godz.: 17.00.

6. W Środę Popielcową obowiązuje post ścisły. Wstrzymanie się od pokarmów mięsnych obowiązuje wszystkich, którzy ukończyli 14 rok życia. Post ilościowy, czyli jeden posiłek do syta w ciągu dnia, obowiązuje wszystkich wiernych, którzy ukończyli 18 rok

życia, a nie rozpoczęli sześćdziesiątego. Jednocześnie zachęcamy rodziców, aby dzieci, które nie są jeszcze zobowiązane do zachowywania tego rodzaju postu, były wychowywane w tym duchu.

7. Zachęcamy do pielęgnowania zwyczaju zabierania poświęconego popiołu do domów, aby posypać głowy tych domowników, którzy nie mogą przyjść na liturgię popielcową.

8. W okresie Wielkiego Postu, w każdy piątek, o godzinie 8.00, odprawiać będziemy nabożeństwo *Drogi krzyżowej* dla starszych Parafian. O godzinie 17.15 rozpoczynać będziemy takie nabożeństwo dla dzieci i wszystkich chętnych, szczególnie rodziców dzieci szkolnych. Dla młodzieży i chętnych nabożeństwo *Drogi krzyżowej* odprawiać będziemy także w piątki po Mszy świętej wieczornej. W najbliższy piątek takie nabożeństwo o trzeźwość prowadzić będzie Ruch Domowego Kościoła.

9. W Stróżach i Płowcach nabożeństwo *Drogi krzyżowej* w każdy piątek będzie odprawiane o godzinie 17.00. Parafian tam mieszkających prosimy o przeprowadzenie tego nabożeństwa we własnym zakresie.

10. Od przyszłej niedzieli nabożeństwo **GORKICH ŻALÓW** odprawiać będziemy o godzinie 17.00, zaś w Stróżach i Płowcach, *Gorzkie Żale* będą odśpiewane zaraz po Mszy świętej. Na tych nabożeństwach zbierać będziemy ofiary na kwiaty do Bożego Grobu. Serdecznie zapraszamy na te wielkopostne nabożeństwa, aby jak najgłębiej wnikać w tajemnice naszego zbawienia.

11. Za udział w nabożeństwie *Drogi krzyżowej* i *Gorzkich Żalach*, można zyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami. Odpust zupełny można także uzyskać w piątki Wielkiego Postu za odmówienie po Komunii świętej przed wizerunkiem Pana Jezusa Ukrzyżowanego modlitwy „**O dobry i najśladzyszy Jezu...**”.

12. Informujemy, że po I Niedzieli Wielkiego Postu, w każdy wtorek, środę i czwartek, po Mszy świętej wieczornej, przeprowadzać będziemy cykl katechez przygotowujących do zawarcia sakramentalnego związku małżeński-

go. Takie nauki głoszone są również w ośrodkach akademickich w ramach duszpasterstwa akademickiego. Prosimy, aby te wymogi prawa kościelnego traktować poważnie, bo chodzi tu o jak najlepsze przygotowanie się do małżeństwa jako związku sakramentalnego, który ma trwać przez całe życie.

13. Dyrekcja, nauczyciele i młodzież II Liceum Ogólnokształcącego im. Marii Skłodowskiej Curie w Sanoku składają wszystkim Parafianom serdeczne podziękowania za złożoną ofiarę na operację dla chorej uczennicy tejże szko-

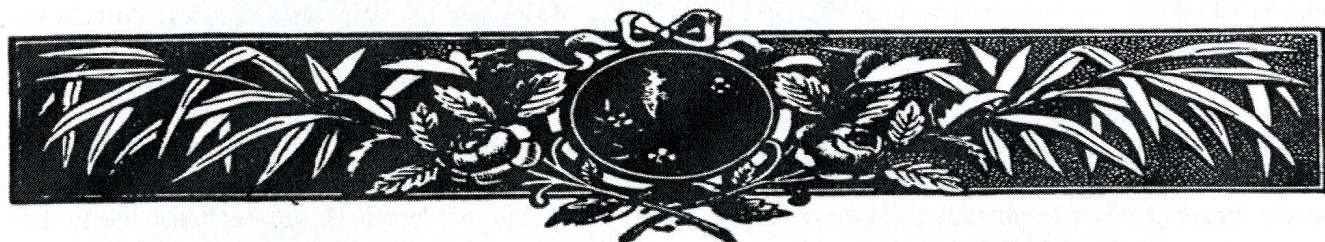
ły. Uzbierana kwota wyniosła 7 tys. 77 złotych i 43 grosze oraz 6 euro. Za tę ofiarę Szkoła składa serdeczne podziękowania. Pełny tekst podziękowań podpisany przez p. dyrektora Marka Cyconia znajduje się w naszej gazecie.

14. Podziękowania za wsparcie materialne przesyłają także Siostry Benedyktynki z Jarosławia. Tekst podziękowań – w gazecie.

15. W okresie Wielkiego Postu ołtarz nie przyozdabia się kwiatami. Wy-

jątek stanowią przypadające w Wielkim Poście uroczystości i 4 niedziela Wielkiego Postu.

16. Dyrektor Gimnazjum nr 2 im. Królowej Zofii w Sanoku, ul. Jana III Sobieskiego 5, ogłasza zapisy uczniów do klas pierwszych na rok szkolny 2010/2011 – w tym do jednego oddziału z rozszerzonym programem języka angielskiego. Druki podań do pobrania w sekretariacie lub ze strony internetowej szkoły. Termin składania podań do 23 kwietnia 2010 r.

Jarosław, 2 luty- 2010 r.

Klasztor Sióstr Benedyktynek w Jarosławiu, który w tym roku, poprzedzającym uroczyste obchody 400-lecia Opactwa, za łaską Bożą pragnie podjąć konieczny kapitałny remont klasztoru,- wyraża swoją wdzięczność Księdzu Proboszczowi i wszystkim Parafianom Parafii w... Sanoku..... p w Przemienienia Pańskiego

za ofiarę z dnia 02.02.2010 r.

w kwocie ...2.300.00...zł,

która pomoże nam w kontynuacji zamierzonych prac.

Wdzięczne za dar serca zapewniamy o naszej codziennej modlitwie

Księdza Proboszcza i wszystkich Ofiarodawców

Polecamy się również modlitwowej i ofiarnej pamięci.

**KLASZTOR
SIÓSTR BENEDYKTYNEK**
37-500 Jarosław, ul. Benedyktyńska 5
Tel. 16-621-56-64

s. Barbara
Marta Dendor OSB
PRZEMYSZA

Redaguje zespół: ks. Andrzej Skiba, ks. Tomasz Grzywina.

Redaktor techniczny: Stanisław Rocha.

Adres redakcji: ul. Grzegorza 5, 38-500 Sanok;

www.fara.sanok.pl oraz **www.esanok.pl/kamery_sanok**

email gpp2@op.pl

•ródła zdjęć: zdjęcia własne i internet.

Wydawca: Parafia Przemienienia Pańskiego w Sanoku **Tel:** 0 13 463 19 98.

Druk: www.drukpiast.com

**Góra
Przemienienia**

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku